

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจำนวนของคุณานุประโยคประเภทต่างๆ และหน้าที่ในบริจेथของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับนักรบ火影แห่งอัชคาบัน ในบทที่ผู้จัดได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ลักษณะและประเภทของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ การลดรูปคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ หน้าที่คุณานุประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในบริจेथ (discourse) และคุณานุประโยคภาษาอังกฤษกับความเข้าใจสาร

ลักษณะและประเภทของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ

ในภาษาอังกฤษ คุณานุประโยค (relative clause หรือ adjective clause) คือ อนุพากย์ซ้อน (embedded clause) อนุพากย์ไม่อิสระ (dependent clause) หรืออนุประโยค (subordinate clause) ที่ขึ้นต้นด้วยประพันธ์สรรพนาม (relative pronoun) หรือกริยาวิเศษณ์ลั่นห้าน (relative adverb) ในประโยคที่มีคุณานุประโยคปรากฏอยู่นั้น คุณานุประโยคจะปรากฏคู่กับอนุพากย์หลัก (main clause) หรืออนุพากย์อิสระ (independent clause) โดยคุณานุประโยคจะอยู่ในตำแหน่งหลังคำนามที่เป็นรูปที่ถูกแทน (antecedent) ของอนุพากย์หลักหรืออนุพากย์อิสระ โดยทำหน้าที่ เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ (adjective) คือ ขยายคำนาม (Eckersley & Eckersley, 1990, p.324; Chalaysap, 2009, p.25)

คุณานุประโยคภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ คุณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999, p. 572) โดยมีรายละเอียดดังนี้

คุณานุประโยคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) คือ อนุประโยคที่เพิ่มความกระจ่างและความสมบูรณ์ให้กับรูปที่ถูกแทน (antecedent) โดยคุณานุประโยคแบบจำกัดความจะให้ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นต่อการระบุว่ารูปที่ถูกแทน คือ คนไหน อันไหน ตัวไหน หรือสิ่งไหน เป็นต้น สังเกตประโยค 2 ประโยคข้างล่างนี้

(5.) My sister is coming to tea.

(6.) My sister whom you met yesterday is coming to tea.

หากเปรียบเทียนประโยค (5) และ (6) ข้างต้นจะพบว่าประโยค (5) “ไม่มีคุณนุ่มประโยคประกอบ ในขณะที่ประโยค (6) มีคุณนุ่มประโยคประกอบ โดยคำนาม sister ในประโยค (6) มีความกระจ่างชัดมากกว่าคำนาม sister ในประโยค (5) เพราะ “whom you met yesterday” ซึ่งเป็นคุณนุ่มประโยคแบบจำกัดความที่เดิมลงไปได้ชี้เฉพาะลงไปว่าเป็น “น้องสาวคนไหน” (พรวีดา อภิญญาฤทธา, 2518, หน้า 7)

คุณนุ่มประโยคแบบจำกัดความจะไม่ปรากฏคู่กับเครื่องหมายจุลภาค (comma) และหากเราพิจารณาถึงการแปลงเป็นคุณนุ่มประโยค (relativization) ของประธานและกรรมในอนุพากย์ ข้อนควนคู่กับหน้าที่ของรูปที่ถูกแทนในอนุพากย์หลัก เราจะสามารถแบ่งประเภทของคุณนุ่มประโยคแบบจำกัดความได้ตามรายหดานะ (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999, p. 574) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประเภทของคุณนุ่มประโยคแบบจำกัดความของภาษาอังกฤษ

Function of head noun in main clauses	Function of identical (i.e., relativized) noun in relative clauses			
	Subject	Direct object	Indirect object	Object of a preposition
Subject	The girl who speaks Basque is my cousin.	The man who(m) you met is my teacher.	The man that I gave the book to is over there.	That place which you spoke about is Denver.
Indirect object	We gave the boy who broke the window a warning.	I sent the boy that Mary saw a letter.	I told the boy that you gave the book to a story.	I gave the boy that you were talking about the book.
Object of a preposition	I talked with the girl who speaks Basque.	I work for the man that you met.	Mary knows about the boy that I gave the book to.	I know of the place which John spoke about.

ตาราง 1 (ต่อ)

Subject	The girl who speaks Basque is my cousin.	The man who(m) you met is my teacher.	The man that I gave the book to is over there.	That place which you spoke about is Denver.
---------	--	--	--	--

ที่มา: Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999, p.579

คุณนูประโยชน์แบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) คือ อนุประโยชน์ที่อธิบายข้อมูลเพิ่มเติมของรูปที่ถูกแทน (antecedent) ในประโยชน์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มักเป็นข้อมูลที่ไม่สำคัญและไม่จำเป็นในการระบุรูปที่ถูกแทนคืออันไหนหรือสิ่งไหน คุณนูประโยชน์แบบไม่จำกัดความจะมีเครื่องหมายจุลภาคคร่อมเสมอ เช่น

(7.) John's father has just returned.

(8.) John's father, who has been to Paris, has just returned.

หากเปรียบเทียบประโยชน์ (7) และ (8) ข้างต้นจะพบว่า ประโยชน์ (7) ไม่มีคุณนูประโยชน์ ประโยชน์ในขณะที่ประโยชน์ (8) มีคุณนูประโยชน์แบบไม่จำกัดความประกอบ โดยรูปที่ถูกแทนหรือ father ที่ปรากฏ ในประโยชน์ที่ (7) และ (8) นั้นมีความซ้ำเจนอยู่แล้วว่าเป็น "พ่อของ John" ดังนั้น การใช้คุณนูประโยชน์ "who has been to Paris" ในประโยชน์ (8) จึงให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพ่อของ John เท่านั้น (พรวิไล อกิจญาณชา, 2518, หน้า 7)

เราสามารถแบ่งคุณนูประโยชน์แบบไม่จำกัดความได้ 2 ประเภท ดังนี้ (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999, p. 593)

1. คุณนูประโยชน์แบบอ้างถึงเดียวกัน (appositive clause)

คุณนูประโยชน์แบบนี้จะทำหน้าที่ขยายความของรูปที่ถูกแทน (antecedent) ในประโยชน์โดยปรากฏอยู่ด้านหลังของรูปที่ถูกแทน เช่น

(9.) My sister, who is studying law, will travel abroad next month.

จากประโยชน์ (9) คุณนูประโยชน์แบบอ้างถึงเดียวกัน ได้แก่ who is studying law ทำหน้าที่ขยายความรูปที่ถูกแทน หรือ my sister

2. คุณานุประโยคแบบแสดงความคิดเห็น (commentary-type relative clause)

คุณานุประโยคแบบนี้จะทำหน้าที่ขยายข้อความทั้งหมดที่ปรากฏในอนุพากย์หลัก มิใช่คำให้คำหนึ่งโดยเฉพาะ โดยจะให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความในอนุพากย์หลัก เช่น

(10.) He has changed a lot these days, which is good.

จากประโยคที่ (10) จะเห็นได้ว่า คุณานุประโยคแบบแสดงความคิดเห็น ได้แก่ which is good ทำหน้าที่ขยายความข้อความทั้งหมดที่ปรากฏในอนุพากย์หลัก คือ “He has changed a lot these days”

การลดรูปคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ

เราสามารถลดรูปคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ (reduction of relative clauses) ทั้งแบบจำกัดความและไม่จำกัดความเพื่อให้ประโยคมีความกระชับมากขึ้นได้

การลดรูปคุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความ

ในคุณานุประโยคแบบจำกัดความเราจะมักนิยมลดรูปโดยการลดประพันธ์ระหว่าง “whom, which, that” ที่ทำหน้าที่เป็นกรรรมในอนุพากย์ซ้อน (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999, p. 594) เช่น

(11.) He is the kindest man that I know.

(12.) He is the kindest man I know.

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าประโยค (11) เป็นประโยคที่มีคุณานุประโยคแบบจำกัดความที่ไม่ได้ลดรูปนั่นคือ that I know ส่วนประโยค (12) มีคุณานุประโยคที่มีการลดประพันธ์ระหว่าง “that”

นอกจากนี้ เรายังพบการลดรูปของประพันธ์ระหว่าง who และ that ในคุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความในโครงสร้างที่ตามหลังกริยาช่วย be ดังตัวอย่างประโยคข้างล่าง

(13.) How does the rodeo star who is riding the grey horse stay on?

(14.) How does the rodeo star riding the grey horse stay on?

จากตัวอย่างประโยคจะพบคุณานุประโยคแบบจำกัดความ โดยประโยคที่ (13) who is riding the grey horse นั้นมีประพันธ์ระหว่าง who ตามด้วยโครงสร้างหน่วยกริยาในรูป present progressive ซึ่งประพันธ์ระหว่าง who และกริยาช่วย is ได้ถูกละไปในประโยคที่ (14)

(15.) Which cowboy was the one who was thrown by that horse?

(16.) Which cowboy was the one thrown by that horse?

ในประโยคที่ (15) จะพบคุณานุประโยคแบบจำกัดความ คือ who was thrown by that horse ที่มี ประพันธอสตรพนาม who ตามด้วยโครงสร้างหน่วยกริยาในรูปกรรมวาก (passive voice) ซึ่งประพันธอสตรพนาม who และกริยาช่วย was ได้ถูกสะท้อนในประโยคที่ (16)

(17.) The editorial that was favorable to the project appeared yesterday.

(18.) The editorial favorable to the project appeared yesterday.

ในประโยคที่ (17) จะพบคุณานุประโยคแบบจำกัดความคือ that was favorable to the project ที่มีประพันธอสตรพนาม that ตามด้วยโครงสร้างหน่วยกริยาในรูปคุณศพท์ลีแบบขั้นตอนที่ขยายหลังนาม (complex postnominal adjective phrase) ซึ่งประพันธอสตรพนาม that และกริยาช่วย was ได้ถูกสะท้อนในประโยคที่ (18)

การลดรูปคุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบไม่จำกัดความ

ในคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความเราสามารถลดรูปโดยการละประพันธอสตรพนาม who และ which ที่ทำหน้าที่เป็นประธานของกริยาหลัก be ในอนุพากย์ชื่อน (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999, pp.596-597) เช่น

(19.) Mr. Langtrom, who is our new neighbor, comes from Providence. หรือ

(20.) Mr. Langtrom, our new neighbor, comes from Providence.

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าประโยค (19) เป็นประโยคที่มีคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความที่ไม่ได้ลดรูป นั่นคือ who is our new neighbor สำหรับประโยค (20) มีคุณานุประโยคที่มีการละประพันธอสตรพนาม who และกริยาช่วย is

ความก้ากวินที่เกิดขึ้นเมื่อมีการลดรูปคุณานุประโยคภาษาอังกฤษ

ถึงแม้การลดรูปคุณานุประโยคจะทำให้ประโยค มีความกระชับมากขึ้น แต่การลดรูปดังกล่าวอาจส่งผลให้ความหมายของประโยคเกิดความก้าวหน้า (ambiguity) ขึ้นได้ (Celce-Murcia & Larsen-Freeman, 1999, pp.595-596) เช่น

(21.) Carla drew the picture in the den.

ประโยคที่ (21) มีโครงสร้าง the picture in the den ที่สามารถสื่อความหมายได้ 2 ความหมาย กันได้คือ อาจเป็นไปได้ว่า “Carla ลากด้วยปากกาในห้องนั่งเล่น” (In the den, Carla drew the picture.) หรือ “Carla ลากด้วยปากกาในห้องนั่งเล่น” (Carla drew the picture which was in the den.)

คุณนูประโยคภาษาอังกฤษแบบอิสระที่เกิดจากการลดรูป

ในบางครั้งการลดรูปคุณนูประโยคสามารถทำได้โดยการแทนที่คำนามหลัก (head noun) หรืออูปที่ถูกแทน (antecedent) ด้วยกริยาวิเศษณ์สันธาน (relative adverb) ซึ่งทำให้คุณนูประโยคที่ได้ไม่มีคำนามหลักหรืออูปที่ถูกแทนปรากฏอยู่ คุณนูประโยคแบบนี้เรียกว่า คุณนูประโยคภาษาอังกฤษแบบอิสระ (free relative clauses) ทั้งนี้ เรามักแทนที่โครงสร้างคำนามหลัก และประพันธ์สรพนามด้วยกริยาวิเศษณ์สันธาน what, who, where, when, why และ how เช่น

(22.) Painting is the thing (that/which) he does best.

(23.) Painting is what he does best.

จากตัวอย่างที่ (22) จะเห็นได้ว่าคุณนูประโยค the thing (that/which) he does best มีโครงสร้างคำนามหลักและประพันธ์สรพนาม the thing (that/which) ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวถูกแทนที่ด้วยกริยาวิเศษณ์สันธาน what ในประโยค (23)

หน้าที่ของคุณนูประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในปัจเจก (discourse)

ทฤษฎีไวยากรณ์ระบบเชิงหน้าที่ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคโดยอ้างอิงระบบของ THEME ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะของข้อความตามหน่วยของข้อมูลที่มีความลับพันธ์กับข้อมูลที่เขียนขึ้น การตีความขึ้นอยู่กับโครงสร้างประโยคและตัวเนื้อหา ทั้งนี้การวิเคราะห์ประโยคด้วยระบบของ THEME ถือว่าประโยคภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนใจความหลัก (theme) และส่วนใจความรอง (rheme) ซึ่งส่วนประกอบของประโยคดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับโครงสร้างของหน่วยทางข้อมูล (information unit) โดยแต่ละหน่วยทางข้อมูลจะประกอบไปด้วยข้อมูลเก่า (given information) และข้อมูลใหม่ (new information)

จากแนวคิดทฤษฎีไวยากรณ์ระบบเชิงหน้าที่ที่ได้กล่าวไปข้างต้นนั้น ใจความหลัก (theme) ถือเป็นส่วนที่สำคัญของประโยคเนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้น (point of departure) ของประโยคหรือ จุดเริ่มต้นของเนื้อหาที่จะตามมา (rheme) ซึ่งในการนี้ของการเขียนบรรยายเนื้อเรื่อง ใจความหลัก (theme) เปรียบได้กับการให้ข้อมูลใหม่หรือหัวเรื่องใหม่ ส่วนใจความรอง (rheme) จะทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของประโยค โดยใจความหลัก (theme) และใจความรอง (rheme) จะทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยค โดยทุกประโยค มีการจัดวางตามลักษณะการนำเสนอข้อมูล กล่าวคือ ส่วนของข้อมูลที่ผู้รับสารได้ทราบอยู่ก่อนแล้วนั้นจะถูกเรียกว่าใจความหลัก (theme) และส่วนของข้อมูลที่เป็นการนำเสนอข้อมูลใหม่จะถูกเรียกว่าใจความรอง (rheme) โดยปกติแล้วใจความหลัก (theme) มักจะมาก่อนใจความรอง (rheme) เนื่องจากเป็นการเตรียมให้ผู้รับสารพร้อมรับกับข้อมูล

ใหม่ ซึ่งเป็นประธาน (subject) และส่วนขยาย (predicate) มักจะมีความสัมพันธ์กัน (Mathesius, 1950 ข้างต้นใน วิโรจน์ อรุณมานะกุล 2545, หน้า 117) ทั้งนี้ใจความหลัก (theme) และใจความรอง (rheme) ยังแสดงให้เห็นถึงการจัดหัวเรื่องภายในประโยค (thematization) โดยการจัดเรียงข้อความนั้น ใจความหลัก (theme) จะต้องนำหน้าส่วนของใจความรอง (rheme) เช่นเดียวกัน (Halliday, 1985 ข้างต้นใน ชัยณรงค์ ปานะกุล. 2543, หน้า 95-99)

บาร์ค (Bark) ได้ศึกษาโครงสร้างการลำดับความ (thematic structures) ซึ่งได้แก่ ใจความหลัก (theme) และใจความรอง (rheme) ของคุณานุประโยคภาษาอังกฤษและภาษาเกาหลี (Bark, 1981 ข้างต้นใน Nuamthanom, 2003, pp. 36-37) โดยจากการเปรียบเทียบคุณานุประโยคของทั้งสองภาษาดังกล่าว พบร่วมกันในคุณานุประโยคภาษาอังกฤษมีความคล้ายคลึงกับภาษาเกาหลี 3 ประการ คือ 1.) คุณานุประโยคแบบพื้นฐาน (simple relative clauses) จะมีการเติมส่วนของใจความรอง (rheme) ทางด้านซ้ายของประโยค 2.) คุณานุประโยคแบบประสม (multiple relative clauses) จะมีการเติมใจความรอง (rheme) ให้ทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของประโยค 3.) คุณานุประโยคแบบผึ้งตัว (self-embedded relative clause) จะมีโครงสร้างของประโยคหลักตามโครงสร้างพื้นฐานของคุณานุประโยค ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวนี้จะถูกขยายต่อเนื่องด้วยคุณานุประโยคอีกอันหนึ่ง ตัวอย่างเช่น This is the dog (that chased the cat) (that killed the rat). จะเห็นได้ว่าประโยคหลัก This is the dog. ถูกขยายความโดยอนุประโยค that chased the cat และ the cat ถูกขยายความต่อเนื่องจากอนุประโยค that killed the rat

ฮัลลิดีย์ (Halliday, 1985) ศึกษาโครงสร้างภาษาโดยเน้นศึกษาลักษณะทางไวยากรณ์โดยกล่าวว่า อนุพากย์ (clause) เป็นหน่วยไวยากรณ์ที่สำคัญที่สุดและเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนที่แสดงให้เห็นถึงการใช้โครงสร้างภาษาแบบต่างๆ เพื่อใช้ในหน้าที่ต่างๆ กัน ฮัลลิดีย์ได้ทำการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากการเรียนของนิสิตระดับอุดมศึกษา (tertiary students) ในออสเตรเลีย เพื่อศึกษาระบบการเชื่อมความ (cohesion) และใจความหลัก (theme) ในการเรียนคุณานุประโยคของนิสิตเหล่านี้และพบว่า尼สิตกลุ่มนี้ใช้รูปแบบโครงสร้างของคุณานุประโยคที่หลากหลาย กล่าวคือ ฮัลลิดีย์วิเคราะห์คุณานุประโยคตามลักษณะความหมายเชิงบทบาทและหน้าที่ โดยดึงข้อมูลจากข้อความ (text) ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาวิเคราะห์ พบร่วมกับการใช้โครงสร้างของคุณานุประโยคของนิสิตมีความสัมพันธ์กับหน้าที่ในระบบ theme กล่าวคือ การใช้คุณานุประโยคของนิสิตมักจะใช้คุณานุประโยคเพื่อทำหน้าที่เป็นใจความหลัก (theme) เพื่อเป็นการอ้างถึงข้อมูลที่ผู้รับสารทราบอยู่ก่อนแล้วหรือกล่าวถึงสถานการณ์ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้ว

คุณนุประโยคภาษาอังกฤษกับข้อมูลเก่า (given information) และข้อมูลใหม่ (new information)

ทฤษฎีไวยากรณ์ระบบเชิงหน้าที่ เป็นทฤษฎีที่ศึกษาถึงตัวบท (text) เป็นหลัก โดยมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของเนื้อความที่ปรากฏให้ในบริบทของสถานการณ์จริง (texture in real contexts of situation) โดยการศึกษาตัวบทจะแบ่งย่อยออกตามลักษณะแห่งยเน้นทางข้อมูล (information focus) ซึ่งประกอบด้วยหน้าที่ที่สำคัญ 2 หน้าที่คือ ข้อมูลที่ทำหน้าที่นำเสนอข้อมูลเก่า (given information) และข้อมูลที่ทำหน้าที่นำเสนอข้อมูลใหม่ (new information) ซึ่งฮัลลิดี้ (Halliday) และเชฟ (Chafe) ได้อธิบายถึงหน้าที่ทั้งสองประการของข้อความที่ปรากฏในบริบทดังนี้

ฮัลลิดี้ (Halliday) ศึกษาการใช้ทำนองเสียง (intonation) กับหน้าที่ของคุณนุประโยคตามหน้าที่แห่งยเน้นทางข้อมูล (information unit) ที่ประกอบไปด้วย ข้อมูลเก่า (given information) และข้อมูลใหม่ (new information) ฮัลลิดี้อ้างว่า ข้อมูลเก่าคือข้อมูลที่ได้เคยกล่าวถึงแล้วในบริบทก่อนหน้านี้ ในขณะที่ข้อมูลใหม่จะถือเป็นการให้ข้อมูลที่ยังไม่เคยมีการกล่าวถึงมาก่อนในบริบท ฮัลลิดี้ได้ใช้ทำนองเสียง (intonation) เป็นตัวแปรในการวิเคราะห์หน้าที่ของคุณนุประโยคพบว่าลักษณะของกลุ่มเสียง (tonal group) สามารถเป็นตัวบ่งชี้ถึงหน้าที่ของคุณนุประโยคทำหน้าที่ให้ข้อมูลเก่าหรือข้อมูลใหม่ โดยการใช้ทำนองเสียงรูปแบบขึ้น (rising) ทำนองเสียงรูปแบบลง-ขึ้น (fall-rise) และทำนองเสียงรูปแบบขึ้นลง (rise-fall) จะเป็นการให้ข้อมูลใหม่แก่ผู้รับสารในขณะที่ทำนองเสียงรูปแบบลง (falling) และทำนองเสียงรูปแบบคงระดับ (level) จะเป็นการให้ข้อมูลเก่า (Halliday, 1967 ข้างอิงใน รัตน์สุรัตน์ ปานะกุล, 2543, หน้า 121-136)

เชฟ (Chafe) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของประโยคร่วม ในแต่ละประโยคจะต้องประกอบไปด้วยข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่เสมอ โดยข้อมูลเก่าจะหมายถึง ลิ่งที่เคยกล่าวถึงแล้วหรือกล่าวถึงลิ่งที่ผู้อ่านทราบดีอยู่แล้ว ส่วนข้อมูลใหม่จะหมายถึง ข้อความที่ผู้เขียนนำไปเสนอต่อผู้อ่านโดยเป็นลิ่งที่ผู้อ่านไม่เคยทราบมาก่อน (Chafe, 1970, pp. 27-55 ข้างอิงใน รัตน์สุรัตน์ ปานะกุล, 2543, หน้า 95-96)

เบอร์นาโด (Bernado) วิเคราะห์หน้าที่ของคุณนุประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในบทพูดบรรยายในหนังสั้นเรื่อง Pear Film โดยได้วิเคราะห์ตามแนวคิดของการให้ข้อมูลเก่า (given information) และข้อมูลใหม่ (new information) ของข้อความ เบอร์นาโดแบ่งประเภทของคุณนุประโยคภาษาอังกฤษที่พูดในบทพูดบรรยายในหนังสั้นเรื่องนี้ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ คุณนุประโยคที่ให้ข้อมูล (information relative clauses) กับคุณนุประโยคที่ไม่ให้ข้อมูล (non-information relative clauses) โดยลักษณะการขยายความของคุณนุประโยคแต่ละประเภทมี

ลักษณะ 2 ลักษณะคือ ส่วนขยายที่จำกัดความ (restrictive) และส่วนขยายที่ไม่จำกัดความ (non-restrictive) ซึ่งคุณนุประโภคแต่ละแบบมีรายละเอียดดังนี้ (Bernado, 1979, pp. 539-51 ข้างอิง ใน Nuamthanom, 2003, หน้า 37-43)

คุณนุประโภคที่ให้ข้อมูล (information relative clauses) เป็นคุณนุประโภคที่ให้ข้อมูลที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประโภคหลัก เช่น

(24.) They come across his hat that he neglected to pick up.

จากตัวอย่างข้างต้น เราสามารถแบ่งประโภคนี้ได้เป็น 2 ประโภค คือ

(25.) They come across his hat. และ

(26.) He had neglected to pick it up.

คุณนุประโภคที่ไม่ให้ข้อมูล (non-information relative clauses) เป็นคุณนุประโภคที่ไม่สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประโภคได้ เช่น

(27.) Do you know the girl, who is talking to Tom?

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่ามีอนุประโภค who is talking to Tom เป็นส่วนที่นำมาก่อน คำนาม the girl อนุประโภคดังกล่าวเป็นส่วนประกอบของข้อความที่มีความสำคัญเนื่องจาก ถ้าตัดส่วนขยายดังกล่าวออกเนื้อความจะไม่สมบูรณ์และหมายความอาจจะผิดเพี้ยนไปได้

เบอร์น่าได้ได้อธิบายว่า การขยายความคำนามในคุณนุประโภคลักษณะดังกล่าว อนุประโภคจะทำหน้าที่เป็นส่วนเดิมเดิมของประโภคเท่านั้น และเบอร์น่าได้ยังได้แบ่งคุณนุประโภคที่ไม่ให้ข้อมูล (non-information relative clause) ออกเป็น 2 ประเภทคือ คุณนุประโภคที่ใช้แสดงอัตลักษณ์ (identificatory) และคุณนุประโภคที่ใช้แสดงความจำเพาะเจาะจง (specificatory) ซึ่งคุณนุประโภคที่ใช้แสดงอัตลักษณ์ทำหน้าที่ขยายคำนามหลักซึ่งเป็นที่รู้จักดีอยู่แล้วของผู้อ่าน แต่คุณนุประโภคที่ใช้แสดงความจำเพาะเจาะจงจะมีหน้าที่ขยายความนามวารีที่ผู้อ่านไม่รู้หรือเคยได้ยินมาก่อน ดังตัวอย่างเช่น

คุณนุประโภคที่ใช้แสดงอัตลักษณ์ (specificatory)

(28.) There was a man. He was picking pears.

(29.) The three boys pass the man. He had just come down the ladder.

คุณนุประโภคที่ใช้แสดงความจำเพาะเจาะจง (identificatory)

(30.) And then the man (who was picking pears) comes down from the ladder.

(31.) The man (who had been picking the pears) is just getting down from the ladder.

ความแตกต่างของคุณานุประโยค 2 ประเกทนี้เกิดจากความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ดังเช่นในตัวอย่างที่ (28) และ (29) เป็นคุณานุประโยคที่ใช้แสดงอัตลักษณ์ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลใหม่เกี่ยวกับ the man ซึ่งเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่ (30) และ (31) ซึ่งเป็นคุณานุประโยคที่ใช้แสดงความจำเพาะเจาะจงคือเลือกเฉพาะผู้ชายที่เก็บลูกแพร์เท่านั้น “the man who was picking pears” อัตลักษณ์ดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงข้อมูลที่กล่าวมาก่อนหน้าแล้วโดยเลือกจากจำนวนกลุ่มผู้ชายทั้งหมดในเนื้อหาที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ ซึ่งความแตกต่างของตัวอย่างที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลมาจากการความเข้าใจเนื้อหา (context) ของเรื่องราวทั้งหมด จากริวิเคราะห์คุณานุประโยคภาษาอังกฤษของเบอร์นาร์ดใน “the pear stories” ดังกล่าวทำให้ทราบว่าการใช้คุณานุประโยคภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยายของหนังสั้น Pear Film คุณานุประโยคจะทำหน้าที่ 2 หน้าที่ตามเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้น กล่าวคือ คุณานุประโยคจะทำหน้าที่ให้ข้อมูลเก่า (given information) เมื่ออธิบายถึงสิ่งที่เคยกล่าวมาแล้วในบริจเขตและจะทำหน้าที่ให้ข้อมูลใหม่ (new information) เมื่อกล่าวถึงสิ่งที่ยังไม่ได้กล่าวมาก่อนเลยในบริจเขต อย่างไรก็ตามการใช้คุณานุประโยคเพื่อเสนอข้อมูลเก่าถูกใช้มากในการเขียนบรรยายภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียนในหนังสั้น Pear Film เนื่องจากในหนังสั้นดังกล่าวมีการอธิบายเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องเป็นจำนวนมาก

รีด (Reid) ศึกษาคุณานุประโยคในภาษาพูดของคนօสเตรเลียที่มีความสัมพันธ์กับหลักการนำเสนอข้อมูลที่ประกอบไปด้วยข้อมูลเก่า (given information) และข้อมูลใหม่ (new information) รีดกล่าวว่า ความรู้ของผู้อ่าน (the knowledge of the reader) และบริบทของบริจเขต (the context of discourse) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการวิเคราะห์ประเกทของคุณานุประโยคในภาษาพูดของคนօสเตรเลีย จากงานวิจัยดังกล่าวพบว่า คนօสเตรเลียนิยมใช้คุณานุประโยคเพื่อบอกข้อมูลใหม่ (new information) มากกว่าข้อมูลเก่า (old information) เนื่องจากบริบทของบริจเขตเป็นส่วนให้ข้อมูลหรือความรู้พื้นฐานแก่ผู้รับสารอยู่ก่อนแล้ว (Reid, 1997 อ้างอิงใน Nuamthanom, 2003, หน้า 41-42)

หวัง (Hwang, 1994 อ้างอิงใน Nuamthanom, 2003, pp.42-43) ได้ทำการศึกษาคุณานุประโยคที่เกี่ยวเนื่องกับกริยาวิเศษนาณุประโยค (adverbial clauses) และการลีน์ไอลของข้อมูลในบริจเขต (information flow in discourse) พนช่า หน้าที่ของคุณานุประโยคในการให้ข้อมูลจะมีลักษณะของกริยาวิเศษนาณุประโยค (adverbial clauses) และการลีน์ไอลของข้อมูลในบริจเขต (information flow in discourse) ที่แตกต่างกัน หวังอธิบายว่า ลักษณะการลีน์ไอลของข้อมูลโดย

การใช้คุณานุประโยคเพื่อนำเสนอข้อมูลใหม่ (new information) จะเป็นลักษณะของการให้ข้อมูลพื้นฐานกับผู้อ่านเพื่อสร้างความเข้าใจมากกว่าที่จะเล่าเรื่องย่อทั้งหมดให้กับผู้อ่านได้รับรู้ เช่น

(32.) Once upon a time there was a little girl (who lived alone with her father).

ตัวอย่างดังกล่าวมีการใช้คุณานุประโยคเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับ "a little girl" โดยการอธิบายว่าเด็กผู้หญิงคนนี้อาศัยอยู่กับพ่อ 2 คน หรือกล่าวได้ออกอย่างหนึ่งว่าเป็นการเกริ่นก่อนการเล่าเรื่อง ดังนั้นหน้าที่ของคุณานุประโยคตามแนวคิดของหวัง (Hwang) นั้นจะใช้เพื่อเกริ่นถึงเรื่องราวที่จะเล่าต่อไป (Hwang, 1994 ถอดอ้างอิงใน Nuamthanom, 2003, หน้า 42-43)

กิโวน (Givon, 1979 ถอดอ้างอิงใน Nuamthanom, 2003, หน้า 43) ศึกษาหน้าที่คุณานุประโยคภาษาอังกฤษตามลักษณะการนำเสนอข้อมูล โดยแบ่งประเภทของคุณานุประโยคออกเป็น 2 ประเภทคือคุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) และคุณานุประโยคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) กิโวนอธิบายว่า คุณานุประโยคทั้งสองแบบจะมีรูปแบบการนำเสนอข้อมูลที่แตกต่างกันดังนี้คือ คุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความจะกล่าวถึงข้อมูลที่ถูกกล่าวมาแล้วก่อนหน้านี้ (given information) ในขณะที่คุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบไม่จำกัดความจะกล่าวถึงข้อมูลใหม่ที่ยังไม่เคยได้กล่าวมาก่อน (new information)

อูแล็ท (Houlette et al., 1979 ถอดอ้างอิงใน Nuamthanom, 2003, หน้า 43) เป็นนักวิจัยอีกท่านหนึ่งที่สนใจศึกษาคุณานุประโยคภาษาอังกฤษที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการให้ข้อมูลที่ประกอบไปด้วยข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ (given and new information) โดยใช้แนวคิดเดียวกับกิโวนที่อ้างถึงคุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความและไม่จำกัดความ (restrictive and non-restrictive relative clause) อูแล็ทพบว่า คุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความจะมีองค์ประกอบของคำกริยาที่ทำหน้าที่ขยายส่วนของคำนามหลัก (head antecedent) และขยายนามวลีหลัก (head noun phrase) โดยคุณานุประโยคดังกล่าวจะทำให้ข้อมูลมีลักษณะที่ครบถ้วนหรือเป็นการจำกัดข้อมูลให้ไม่ว้างจนเกินไป เพื่อจุดประสงค์ของการเพิ่มความเข้าใจให้กับผู้อ่าน ตัวอย่างเช่น

(33.) Eskimos (who eat bagels) live in igloos.

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าคุณานุประโยคภาษาอังกฤษแบบจำกัดความจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจนามวลีหลัก "Eskimos" จากกลุ่ม eskimo ทั้งหมดให้เป็น eskimo ผู้ที่กินขนมปิงเท่านั้น กล่าวคือข้อมูลดังกล่าวจะมีลักษณะที่ครบและเด็ดขาดจากเดิม

ลักษณ์ (Nuamthanom, 2003) ศึกษาหน้าที่ของคุณนุประโภคภาษาอังกฤษในปริจ repreh โดยวิเคราะห์คุณนุประโภคภาษาอังกฤษจำนวน 600 ประโยคจากการเขียนเชิงวาระ 3 ประเภทได้แก่ งานเขียนเชิงวิทยาศาสตร์ (scientific expository) งานเขียนบรรยาย (narrative) รวมถึงงานเขียนเชิงเฉพาะกิจ (ESP materials) โดยใช้แนวทางของบีมาน (Beaman) เป็นแนวทางในการศึกษา โดยบีมานศึกษาหน้าที่ของคุณนุประโภคที่มีความแตกต่างกันตามโครงสร้างพื้นผิวทางไวยากรณ์ (surface structure) ซึ่งงานวิจัยของบีมานแตกต่างจากงานวิจัยของชัลลิตเดียร์ และเชฟที่เน้นการศึกษาหน้าที่ของคุณนุประโภคในเชิงการให้ความหมายมากกว่า ในงานวิจัยนี้ ลักษณ์ได้ทำการวิเคราะห์หน้าที่ของคุณนุประโภคประเภทต่างๆ ทั้งแบบจำกัดความและไม่จำกัดความ (restrictive and non-restrictive relative clauses) โดยผลของการวิจัยพบว่า งานเขียนวาระ กรรม เชิงบรรยาย (narrative) ใช้คุณนุประโภคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) มากกว่าคุณนุประโภคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) และคุณนุประโภคแบบไม่จำกัดความที่ใช้ในงานเขียนประเภทนี้ทำหน้าที่นำเสนอข้อมูลใหม่ (new information) ให้กับผู้รับสาร ในขณะที่งานเขียนเชิงวิทยาศาสตร์ (scientific expository) และงานเขียนเชิงเฉพาะ กิจ (ESP materials) ใช้คุณนุประโภคแบบจำกัดความ (restrictive relative clause) มากกว่า คุณนุประโภคแบบไม่จำกัดความ (non-restrictive relative clause) และคุณนุประโภคแบบจำกัดความที่ใช้ทำหน้าที่นำเสนอข้อมูลเก่า (given information) ให้แก่ผู้รับสาร

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าการกำหนดโครงสร้างของการจัดเรียงของข้อความ (organization of texts) ในคุณนุประโภค มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการเสนอข้อมูล โดย โครงสร้างของข้อมูล (informational structure) ที่ประกอบไปด้วยข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่ (given and new information) และโครงสร้างใจความ (thematic structure) ที่ประกอบไปด้วยใจความหลักและใจความรอง (theme-rheme) ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการศึกษาคุณนุประโภคที่ nokhen จากการวิเคราะห์รูปแบบและประเภทของคุณนุประโภค

คุณนุประโภคภาษาอังกฤษกับความเข้าใจสาร

นักวิจัยหลายท่านสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณนุประโภคกับการใช้ภาษาและ ความเข้าใจสารของผู้อ่าน

เกียร์ (Gear, 1969) ศึกษาความเข้าใจคุณนุประโภคของเด็กอายุ 3-6 ปี โดยวิเคราะห์ ความยากง่ายของคุณนุประโภคแต่ละแบบพบว่า คุณนุประโภคประเภทขยายความท้ายประโยค (right-embedded clause) จะมีลักษณะที่ง่ายกว่าคุณนุประโภคประเภทขยายความตรงกลาง (center-embedded clause) เกียร์ใช้รูปภาพเพื่อทดสอบความเข้าใจของ การใช้คุณนุประโภค

(a picture-cue comprehension) ของเด็กด้วยการให้เด็กจับคู่รูปภาพกับคุณนุ่มโดยโยคที่กำหนดให้โดยจะต้องเลือกรูปภาพ 1 รูปจาก 2 รูปให้ตรงกับคุณนุ่มโดยคที่กำหนด เช่นประโยชน์ค "The boy sees the girl eating a cookie her mother baked" เด็กต้องเลือกรูปภาพ 2 รูป ซึ่งรูปที่ 1 จะเป็นรูปที่เด็กผู้ชายดูเด็กผู้หญิงที่นั่งกินคุกคักที่แม่ของเด็กผู้หญิงทำ และรูปที่ 2 คือรูปที่เด็กผู้ชายดูเด็กผู้หญิงที่ไม่ได้นั่งกินคุกคัก ผลการวิจัยพบว่าเด็กสามารถจับคู่รูปภาพกับคุณนุ่มโดยคประโยชน์ภาษาขยายความท้ายประโยชน์คได้ถูกต้องมากกว่าคุณนุ่มโดยคประโยชน์ภาษาขยายความตรงกลางของประโยชน์ค ดังนั้นงานวิจัยดังกล่าวนี้จึงเป็นข้อสนับสนุนแนวคิดเกี่ยวกับคุณนุ่มโดยคที่อ้างว่า คุณนุ่มโดยคขยายความท้ายประโยชน์คเมลักษณะโครงสร้างที่ง่ายต่อความเข้าใจของเด็กมากกว่าคุณนุ่มโดยคประโยชน์ภาษาขยายความตรงกลางของประโยชน์ค

คุก (Cook, 1973) ลั่งเกตการใช้คุณนุ่มโดยคภาษาอังกฤษของเด็กอายุระหว่าง 3-5 ปี จำนวน 24 คน โดยใช้รูปแบบคุณนุ่มโดยคที่หลากหลายทั้งที่เป็นคุณนุ่มโดยคแบบขยายความตรงกลาง (center-embedded clause) และคุณนุ่มโดยคแบบขยายความท้ายประโยชน์ค (right-embedded clause) เป็นเครื่องมือวัดพัฒนาการทางภาษา โดยเด็กจะได้รับการทดสอบการใช้คุณนุ่มโดยคภาษาอังกฤษ โดยจะใช้คุณนุ่มโดยคโดยรูปภาพที่กำหนดขึ้น และเด็กต้องอ่านคุณนุ่มโดยคที่อยู่ใต้ภาพนั้น และพูดประโยชน์คซ้ำอีกครั้งหนึ่งจากสิ่งที่จำได้และเพิ่งอ่านจบไป ผลการวิจัยพบว่า เด็กสามารถพูดประโยชน์คซ้ำได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 8 ของจำนวนคุณนุ่มโดยคทั้งหมด คุกสรุปว่า เด็กสามารถพูดเลียนแบบคุณนุ่มโดยคภาษาอังกฤษประโยชน์ภาษาท้ายประโยชน์ค (right-embedded clauses) ได้ดีกว่าคุณนุ่มโดยคภาษาอังกฤษประโยชน์ภาษาตรงกลาง (center-embedded clauses) เนื่องจากมีลักษณะโครงสร้างที่ง่ายกว่าันเอง

เดอ วิลลิเย่ เทเกอร์-ฟลัสเบิร์ก ฮาคุตะ และโคงเอน (de Villiers, Tager-Flusberg, Hakuta and Cohen, 1979) ศึกษาความเข้าใจคุณนุ่มโดยคของเด็กอายุ 3-7 ปี จำนวน 114 คน โดยเน้นศึกษาความยากง่ายของคุณนุ่มโดยคที่มีผลต่อความเข้าใจของเด็ก และเน้นศึกษาคุณนุ่มโดยคแบบผึ้งตัว (embeddedness) จำนวน 3 รูปแบบที่ใช้ยานนามวิส (noun phrase) ที่วางอยู่ในตำแหน่งประธาน (subject) กรรมตรง (direct-object) และกรรมรอง (indirect object) และสามารถแบ่งคุณนุ่มโดยคออกเป็น 9 แบบดังนี้คือ ประธาน-ประธาน (subject-subject (SS)) ประธาน-กรรม (subject-object (SO)) ประธาน-กรรมรอง (subject-indirect-object (SI)) กรรม-ประธาน (object-subject (SS)) กรรม-กรรม (object-object (OO)) กรรม-กรรมรอง (object-indirect-object (OI)) กรรมรอง-ประธาน (indirect-object-subject (IS)) กรรมรอง-กรรม (indirect-object-object (IO)) และกรรมรอง-กรรมรอง (indirect-object-indirect-object (II)) ผล

ของการวิจัยพบว่า โครงสร้างคุณนูประโยคแบบ ประธาน-กรรมรอง (SI) เป็นโครงสร้างคุณนูประโยคที่ทำให้เด็กเข้าใจได้ยาก ในขณะที่โครงสร้างคุณนูประโยคแบบกรรมรอง-ประธาน (IS) และประธาน-ประธาน (SS) เป็นโครงสร้างคุณนูประโยคที่ทำให้เด็กเข้าใจได้ง่ายกว่า นักวิจัยยังกล่าวอีกว่า อายุของเด็กมีผลต่อความเข้าใจโครงสร้างคุณนูประโยคเนื่องจากเมื่อเด็กอายุเพิ่มขึ้น เด็กจะสามารถเข้าใจโครงสร้างคุณนูประโยคที่ยากขึ้นได้อีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยอีกกลุ่มนึงที่สนใจการศึกษาความเข้าใจคุณนูประโยคของเด็กโดยใช้ลักษณะกฎเกณฑ์การแบ่งประเภทของคุณนูประโยคตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น คิดด์และบิน (Kidd and Bavin) ศึกษาการใช้คุณนูประโยคภาษาอังกฤษในภาษาพูดของเด็กชาวโปรดตุเกตุ อายุ 3-5 ปี จำนวน 42 คน โดยแบ่งเด็กเหล่านี้ออกเป็น 3 กลุ่มตามเกณฑ์อายุที่เท่ากัน ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ให้เด็กทำแบบทดสอบเกี่ยวกับคุณนูประโยคจำนวน 8 ข้อเพื่อทดสอบความเข้าใจที่มีต่อคุณนูประโยคแบบต่างๆ โดยผู้วิจัยได้สร้างสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับคุณนูประโยคໄว้โดยสร้างสถานการณ์เกี่ยวกับฟาร์มเลี้ยงสัตว์ชีวิตร่วมกับเด็ก 3 ข้อ เช่น ฟาร์มมีสัตว์ 6 ประเภทอาศัยอยู่ และผู้วิจัยได้เขียนบรรยายพูดติ่งของสัตว์แต่ละประเภท โดยใช้คุณนูประโยค-4 ประเภทที่มีโครงสร้างแบบฝังตัว (embeddedness) และโครงสร้างแบบเน้นความ (focus) คือ subject-subject (SS), subject-object (SO), object-subject (OS) และ object-object (OO) ผลการวิจัยพบว่าเด็กอายุ 5 ปีสามารถใช้คุณนูประโยคได้ถูกต้องมากกว่าเด็กอายุ 3 และ 4 ปี กล่าวคือเด็กอายุ 5 ปีสามารถใช้คุณนูประโยคประเภทขยายความตรงกลาง (center-embedded clause) ได้ถูกต้องมากกว่าเด็กอายุ 3 และ 4 ปี โดยนักวิจัยอ้างว่าลักษณะคุณนูประโยคประเทียบความต้องการความเข้าใจคุณนูประโยคที่ยากกว่าคุณนูประโยคประเภทขยายความท้ายประโยค (right-embedded clause) (Kidd & Bavin, 2002, p.599)

อย่างไรก็ตาม มีนักวิจัยบางท่านได้ทำการวิจัยเรื่องคุณนูประโยคกับความเข้าใจสารและได้ผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ลาhey (Lahey) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจคุณนูประโยคแบบต่างๆ ของเด็กอายุ 4-5 ปี โดยใช้ตัวแปรที่สำคัญ 3 ตัวแปรในการวิเคราะห์คือ อายุ (age) ชนิดของคุณนูประโยค (sentence type) และเงื่อนไขการนำเสนอ (conditions of presentation) โดยลาhey ได้ทำการวิเคราะห์การแสดงท่าทาง (acted out) ของเด็กหลังจากการอ่านข้อความที่มีคุณนูประโยค โดยกำหนดให้เด็กแสดงท่าทางของสัตว์ชนิดต่างๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในข้อความที่เด็กได้อ่าน โดยข้อความเหล่านี้มีการใช้คุณนูประโยคแบบต่างๆ มาขยายความ คุณนูประโยค มีความแตกต่างกัน 4 ด้าน คือ 1. สัทหสัมพันธ์ (prosody) และตัวบ่งชี้ทางไวยากรณ์ (syntactic markers) 2. สัทหสัมพันธ์ที่สมบูรณ์ (prosody intact) และการละตัว

บ่งชี้ทางไวยากรณ์ (syntactic marker eliminated) 3. ลักษณะของสัทอสัมพันธ์ที่เป็นตัวบ่งชี้ทางไวยากรณ์ (syntactic marker prosody) และการละสัทอสัมพันธ์ (prosody eliminated) 4. ตัวบ่งชี้ทางไวยากรณ์ (syntactic markers) และการละสัทอสัมพันธ์ (prosody eliminated) โดยผลการวิจัยพบว่าเด็กอายุ 5 ปีสามารถแสดงท่าทางของสัตว์ตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในข้อความที่ให้อ่านได้อย่างถูกต้องมากกว่าเด็กอายุ 4 ปี และเมื่อเปรียบเทียบความถูกต้องของการแสดงท่าทางประกอบข้อความที่มีคุณานุประโยคประเทขาย้ายความตรงกลาง (center-embedded clause) กับคุณานุประโยคประเทขาย้ายความท้ายประโยค (right-embedded clause) ลาhey พบร่ว่าเด็กสามารถแสดงท่าทางประกอบข้อความที่ใช้คุณานุประโยคประเทขาย้ายความตรงกลาง (center-embedded clause) ได้อย่างถูกต้องมากกว่าการใช้คุณานุประโยคประเทขาย้ายความท้ายประโยค (right-embedded clause) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และได้กล่าวสรุปต่อไปอีกว่า การเรียงลำดับตำแหน่งของคำในประโยค (word order) จึงเป็นลักษณะของตัวบ่งชี้ทางไวยากรณ์ (syntactic marker intact) ในคุณานุประโยคที่มีผลต่อความเข้าใจคุณานุประโยคของเด็ก กล่าวคือ การใช้วรูปแบบของคุณานุประโยคที่แตกต่างกันเป็นผลมาจากการหมาย (semantic) ที่ต้องการซึ่งออกไปของเด็ก (Lahey, 1974)